

РЕШЕНИЕ

№ 1131

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разгледа докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20231110208950 по описа за 2023
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № Р-10-104 от 22.05.2023г., издадено от Заместник - председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН, чл.123, ал.1, изр.2 и чл.116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) на „****“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за извършено нарушение по чл.54, ал.7, изр.1, хипотеза 2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП.

Недоволно от Наказателното постановление е останало наказаното Дружество - „****“ ООД, от името на което е подадена жалба от адв. В.. В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно, постановено в противоречие с процесуалните и материално-правните разпоредби на закона и при несъответствие с целта на закона. Поради това се иска съдът да отмени НП. Според жалбоподателя в Акта има погрешна констатация, че Дружеството не е събирано данни за професионалната дейност, целта и характера на участието на лицето в деловите взаимоотношения на лицето, на което е дадена представителна власт да извършва сделки от името и за сметка на клиента. Твърди се, че в хода на проверката, извършена от КФН, не е било направено запитване към Дружеството за представяне на документ по смисъла на чл.53, ал.3 от ЗМИП по отношение на оторизираните лица. Единствено бил отправен общ въпрос за начина на изпълнение на чл.53, ал.3 от ЗМИП и съответно било поставено задължително изискване за декларирането на обстоятелството, че са изпратени документи, изискани и относими към съответното искане. Поради това едва във

възражението срещу АУАН Дружеството – жалбоподател е предоставило въпросник по смисъла на чл.53, ал.3 от ЗМИП от Д.А., от който била видна изисканата от оторизираното лице информация, вкл. и данни за професионалната дейност и целта на характера на участието на това лице при дистанционно установяване на договорни отношения. В жалбата се посочва, че имало неразбирателство между проверяващия екип и служителите на „****“ ООД относно понятията „потребител“, „клиент“, „пълномощник“, „оторизирано лице“. На следващо място в жалбата се изтъква, че административно – наказващият орган е допуснал нарушение при определяне на датата на нарушението. Според справката за извършени сделки с финансови инструменти от името и за сметка на *** вхвърляна в КФН под № РГ-03-236-5 от 13.07.2022г., Д.А. е подавал поръчки за сделки от името и за сметка на ***от началото на 2021г., което е преди датата на твърдяното нарушение - 02.03.2021г. Жалбоподателят посочва, че е предоставил цялото досие на *** но не и досиетата на оторизираните от клиентите лица, тъй като за тях от КФН били поискали само оторизационна форма и официален документ за самоличност. Твърди се, че „****“ ООД е предоставил за Д.А. оторизационна форма от 2021г. За същия първоначално била подадена в Дружеството оторизация още от 04.11.2020г. По съществото на спора се твърди, че по отношение на оторизираните от клиентите на „****“ ООД физически лица не се изисква идентификация по смисъла на чл.54, ал.7 от ЗМИП. Посочва се, че опровомощените лица имали единствено правомощия да подават нареждания за сделки от името и за сметка на клиент /който клиент подлежал на цялостна комплексна проверка при идентификация/, но не могат да се разпореждат с активите на клиента, нито се явяват клиент на инвестиционния посредник, нито потребител. Оторизираните лица не се явявали пълномощници на клиентите на брокера и съответно за тяхната идентификация не се изисквало валидно пълномощно. Жалбоподателят изразява несъгласие и със становището на административно – наказващия орган, че събирането на данни по смисъла на чл.53, ал.3 от ЗМИП за оторизираните от клиентите на брокера лица било необходимо за определяне на рисковия профил на клиента с цел да се прецени дали чрез действията си оторизираното лице би могло да води до по-висок риск от изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и че дистанционната идентификация на оторизираните лица водела до повишаване на риска клиентът на брокера да бъде „използван“ с цел затрудняване на идентификацията на третите лица. Според жалбоподателя за допускането като лице, подаващо поръчки за търговия от името и за сметка на клиента е достатъчно удостоверяването на тези правомощия от самия клиент чрез посочването им в съответната оторизационна форма, която указва параметрите на условията на търговия с финансови инструменти, но не и тяхната идентификация като пълномощник на клиента, нито събирането на данни по реда на чл.53, ал.3 от ЗМИП. Оторизацията на лица, които от името и за сметка на клиента подават поръчки за сключването на сделки с финансови инструменти се твърди да е нормална търговска практика на водещите в областта брокери на финансови инструменти. Алтернативно се твърди, че наказващият орган е направил грешна преценка за липсата на основания за приложението на института за маловажност. Жалбоподателят иска съдът да отчете това, че „****“ ООД е привело поведението си в съответствие с установеното в закона задължение

преди издаване на НП; това, че нарушението е първо по ред, както и това, че жалбоподателят е приложил редица способности за постигане на целите по чл.1 от ЗМИП, с което е манифестирал и организация на дейността си. Поради това се иска съдът да отмени изцяло обжалваното Наказателно постановление, както и да се присъдят в полза на „***“ ООД всички разноски, направени в хода на производството.

По делото е депозирано и писмено възражение с вх. № 272205 от 02.10.2023г. от юрк. Налбантов. В него се посочва, че НП е законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на административно – производствените правила. Поради това се иска жалбата на „***“ ООД да бъде отхвърлена. Посочва се, че Дружеството – жалбоподател осъществява дейност като инвестиционен посредник (ИП), вписано е в публичния регистър на КФН по чл.30, ал.1, т.2 от ЗКФН и се явява задължено лице по чл.4, т.8 от ЗМИП. В хода на проверката, извършена от КФН, било установено, че „***“ ООД е предлагало възможност на своите клиенти да дават правомощия на трети лица да извършват сделки с финансови инструменти от тяхно име и за тяхна сметка като за целта попълват и подават пред ИП оторизационна форма в електронен вид, към която се прилага документ за самоличност на оправомощеното лице. В писменото възражение са изброени реквизитите на оторизационната форма. Конкретно за представената на 30.05.2022г. оторизационна форма от 02.03.3021г. на лицето D.A. юрк. Налбантов сочи, че с нея на лицето са били дадени правомощия да извършва сделки с финансови инструменти от името и за сметка на клиента *** Представени били и справки за извършени сделки с финансови инструменти от името и за сметка на *** Твърди се, че ИП е следвало, но не е събрало данни за професионалната дейност на оторизираното лице, за целта и характера на участието на оторизираното лице в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, попълване на въпросник или по друг подходящ начин. Пропускът е квалифициран като нарушение на чл.54, ал.7, изр.1, хип.2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП. Твърди се, че представената по делото оторизационна форма по същество представлява упълномощаване на конкретно физическо лице да сключва сделки от името и за сметка на даден клиент – юридическо лице и сочи на встъпване в деловодни взаимоотношения. Освен идентификация с посочената оторизационна форма, ИП е следвало да събере данни за професионалната дейност на лицето, целта и характера на участието на лицето в деловите взаимоотношения, като тези данни е следвало да бъдат събрани със способите, посочени в закона – документи, данни от независим източник, въпросник или друг подходящ за това начин. По отношение на представения с възражението срещу АУАН въпросник от 01.11.2020г. от D.A. юрк. Налбантов посочва, че той не изпълва изискванията на чл.53, ал.3 от ЗМИП, тъй като от съдържанието му не става ясно каква е професионалната дейност на пълномощника, неговите занятия, опит и инвестиционни цели, какъв е характерът на връзката между него и клиента (служител ли е в юридическото лице – клиент и ако не е – каква е целта на участието му като пълномощник, след като печалбата/загубата е за сметка на клиента). От въпросника не ставало ясно и дали пълномощникът ще търгува от името и за сметка на юридическото лице, нито можело да се установи целта и характера на участието му в деловите взаимоотношения като пълномощник на *** Относно понятията,

изредени в жалбата, юрк. Налбантов посочва, че „клиент“ е дефинирано в т.9 от ДР на ЗМИП, понятията „оторизирано лице“ и „потребител“ били дефинитивно въведени в хода на проверката от страна на „***“ ООД и били използвани от проверяващия екип на КФН в същия смисъл : „оторизирано лице“ – това, за което е подадена оторизационна форма с приложен документ за самоличност; „потребител“ – оторизирано лице, което е получило акаунт и парола за достъп до платформата на ИП. Процесуалният представител на въззиваемата страна счита, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи отмяна на НП. Заявява се, че АУАН и НП съдържат изискуемите реквизити по чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН, издадени са от материално компетентни лица и в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Според юрк. Налбантов нарушението е описано конкретно и са посочени доказателствата, които го потвърждават. Актът и НП се твърди да са връчени по надлежния ред. Прави се извод, че не е нарушено правото на защита на Дружеството – жалбоподател. Изразява се несъгласие с твърдението на жалбоподателя, че неправилно е била определена датата на нарушението. Обяснява се, че оторизационната форма, с която е дадена представителна власт за сключване на сделки от Д.А. е била попълнена и подадена до „***“ ООД на 02.03.2021г. Доколкото с нея се установяват деловите взаимоотношения между клиента ***и ИП „***“ ООД, към 02.03.2021г. за Дружеството – жалбоподател е възникнало задължение да извърши комплексна проверка по чл.10, т.1 от ЗМИП, включваща и установяване на обстоятелствата по чл.53, ал.3 от ЗМИП. Твърдението, че такава оторизация била извършена на 04.11.2020г. не било подкрепено с доказателства. В заключение юрк. Налбантов посочва, че са неоснователни доводите на жалбоподателя за прилагане на чл.28 от ЗАНН. Изтъква се, че нарушението възпрепятства ефективността и своевременността на достъпа до информация на клиентите на ИП и на регулаторния орган. Законодателят е въздигнал в нарушение самото застрашаване на обществените отношения – предмет на закрила, без да е необходимо да са настъпили вреди. При формалните нарушения преценката за прилагане на чл.28 от ЗАНН следва да се направи не с оглед наличието или не на вредни последици, а с оглед степента, с която са застрашени обществените отношения. В конкретния случай се твърди, че бездействието на „***“ ООД е разкрило типична за вида си обществена опасност, като е възпрепятствало нормалното протичане на отношенията, свързани с правото на инвеститорите да бъдат информирани за цената на предлаганите от ИП услуги и начина на формирането ѝ. С тези аргументи се иска от съда да потвърди обжалваното Наказателно постановление като законосъобразно. Претендира се и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на КФН в размер на 150 лева.

Пред СРС, НО, 10 състав жалбоподателят се представлява от адвокат В.. В съдебно заседание на 03.10.2023г. тя заявява, че поддържа жалбата. По време на съдебните прения пред СРС на 05.12.2023г. адв. В. моли СРС да постанови решение, с което да отмени процесното Наказателно постановление като незаконосъобразно по аргументи, посочени в жалбата и с оглед на събраните по делото доказателства. Според защитата Дружеството – жалбоподател изцяло е спазило изискванията на закона. Алтернативно се иска съдът да

приложи института на маловажност с оглед смекчаващите обстоятелства и по-ниската обществена опасност на деянието. Твърди се, че Дружеството – жалбоподател е приложило оторизационната форма и изискуемите по закон документи за Д.А., разкрити са целта и характера на деловото отношение, с което ***упълномощава Д.А. да нарежда поръчки за сделки от негово име и за негова сметка. Данни за професията на Д.А. имало в представения въпросник. Поради това се твърди, че изискванията на закона са спазени. Дори съдът да приеме, че тези изисквания са били спазени на по-късен етап, Наказателното постановление се иска да се отмени поради маловажност. Изтъква се и това, че наложената санкция била във висок размер. Искане се СРС да осъди наказващия орган да плати направените по делото разноски от Дружеството – жалбоподател, във връзка с което се представя списък и доказателства. Относно претендираното юрисконсултско възнаграждение адв. В. прави възражение за прекомерност и иска то да се съобрази с минимума.

Въззиваемата страна се представлява пред СРС, НО, 10 състав от юрк. Налбантов. В съдебно заседание на 03.10.2023г. той заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения пред СРС, НО, 10 състав на 05.12.2023г. юрк. Налбантов моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна по съображения, изложени в писменото възражение срещу нея. Процесуалният представител на въззиваемата страна заявява, че Наказателното постановление е законосъобразно и иска съдът да го потвърди изцяло. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева. Освен това юрк. Налбантов прави и възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на адв. В., тъй като случаят не се отличавал с фактическа или правна сложност. Поради това се иска адвокатското възнаграждение да бъде намалено до установения минимум.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА :

Дружеството „***“ ООД е регистрирано като инвестиционен посредник, вписано е в публичния регистър на КФН по чл.30, ал.1, т.2 от ЗКФН, има издаден Лиценз на ИП и се явява задължено лице по чл.4, т.8 от ЗМИП.

Със Заповед № 3-26 от 19.01.2022г. на Заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” било разпоредено да се извърши проверка на „***“ ООД относно спазване разпоредбите на ЗМИП и други за периода от 01.01.2021г. до 30.06.2022г. Проверката била възложена на общо седем служителя от КФН. Със Заповед № 3-201 от 20.07.2022г. на Заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” отпаднали трима от членовете на проверяващия екип и били включени нови двама.

С искане № 1 от 21.01.2022г., искане № 2 от 16.02.2022г., искане № 6 от 27.04.2022г., искане № 7 от 12.05.2022г., искане № 13 от 04.07.2022г. и искане № 15 от 09.08.2022г. от КФН са изискали конкретни документи и разяснения от ИП „***“ ООД. Освен това от КФН предоставили на пълномощник на „***“ ООД списък на клиенти, чийто досието се изискват за преглед от проверяващите лица.

С писмо вх. № РГ-03-236-5#83 от 29.04.2022г. от Дружеството – жалбоподател са

изпратени на КФН документи. С писма до КФН с вх. № РГ-03-236-5 от 29.04.2022г. и с вх. № РГ-03-236-5#84 от 03.05.2022г. от „****“ ООД са изпратили документи и информация касателно искане № 6, както и отговор по искане № 6. С писма до КФН с вх. № РГ-03-236-5#91 от 30.05.2022г. и с вх. № РГ-03-236-5#161 от 30.05.2022г. от „****“ ООД са изпратили документи по т.3 от искане № 7. На 13.07.2022г. с писма с вх. № РГ-03-236-5#283, с вх. № РГ-03-236-5#284, с вх. № РГ-03-236-5#285, с вх. № РГ-03-236-5#286, с вх. № РГ-03-236-5#287, с вх. № РГ-03-236-5#288 и с вх. № РГ-03-236-5#289 от Дружеството – жалбоподател са изпратили до КФН документи. С писмо до КФН с вх. № РГ-03-236-5#417 от 17.08.2022г. от „****“ ООД са изпратили отговор на искане № 15 и документи.

В хода на проверката, извършена от КФН, свидетелите Ю. К. и Й. С. се запознали с предоставената им от ИП „****“ ООД информация, вкл. и клиентското досие на *** Установили, че това е чуждестранно юридическо лице, което е дало право на трети лица да се разпореждат с финансови инструменти от името и за сметка на *** Едно от тези лица бил D.A.. На проверяващите лица била предоставена оторизационна форма от 02.03.2021г., с която са дадени правомощия на D.A. да извършва сделки с финансови инструменти от името и за сметка на клиента *** От изисквания и предоставен международен паспорт на D.A. проверяващите лица установени имената, дата на раждане и други идентификационни данни на D.A.. Представени били и справки за извършени сделки с финансови инструменти от името и за сметка на *** от които проверяващите установили, че D.A. е извършвал сделки от името и за сметка на *** Проверяващите приели, че ИП „****“ ООД е следвало да идентифицира лицето D.A. по начина, посочен в чл.53, ал.3 от ЗМИП, а именно да събере данни за професионалната дейност на лицето, както и за целта, и характера на участието му в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, попълване на въпросник или по друг подходящ начин. Проверяващите приели, че Дружеството – жалбоподател не е събрало информация за посочените по-горе обстоятелства, поради което е прието, че е нарушен чл.54, ал.7, изр.1, хип.2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП на 02.03.2021г. в град София.

Поради това свидетелката Ю. К. съставила пред Й. С. и Г.Д. (служители на КФН) Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-440 от 30.11.2022г. срещу „****“ ООД за извършено нарушение на чл.54, ал.7, изр.1, хип.2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП за това, че при подаване на оторизационната форма на 02.03.2021г., с която е дадена представителната власт на D.A. да извършва сделки с финансови инструменти от името и за сметка на клиента ***ИП не е събрал данни за професионалната дейност на оторизираното лице, нито данни за целта и характера на участието на оторизираното лице в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, попълване на въпросник или по друг подходящ начин. Актът е връчен срещу подпис на пълномощник на „****“ ООД на дата 30.11.2022г.

Срещу Акта са подадени писмени възражения, към които е приложен въпросник, попълнен от D.A. от дата 01.11.2020г.

Във връзка с този АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № Р-

10-104 от 22.05.2023г., с което Заместник - председателят на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН, чл.123, ал.1, изр.2 и чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП е наложил на „****“ ООД „имуществена санкция” в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за извършено нарушение по чл.54, ал.7, изр.1, хипотеза 2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП.

Това Наказателно постановление е изпратено на „****“ ООД по пощата и е връчено на 26.05.2023г. На 09.06.2023г. е подадена по електронен път жалба срещу това НП чрез КФН до СРС.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА :

Приетата от съда фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите К. и С., както и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК – АУАН № Р-06-440 от 30.11.2022г.; известие за получаване на жалба по електронна поща; известие за доставяне на Наказателно постановление № Р-10-104 от 22.05.2023г.; пълномощни; писмо от КФН до „****“ ООД с изх. № РГ-03-236-5/28.04.2022г.; електронни писма от КФН до „****“ ООД с приложени искания № 1/21.01.2022г., № 2/16.02.2022г., № 6/27.04.2022г., № 7/12.05.2022г., № 13/04.07.2022г. и № 15/09.08.2022г.; електронно писмо от КФН до „****“ ООД от 20.04.2022г. с приложен списък на клиентски досиета; писма от „****“ ООД до КФН с вх. № РГ-03-236-5/29.04.2022г., с вх. № 91-01-338#1/08.12.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#91/30.05.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#161/30.05.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#83/29.04.2022г., с вх. № РГ-03-236-5/29.04.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#283/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#284/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#285/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#286/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#287/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#288/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#289/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#417/17.08.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#84/03.05.2022г.; извадка от информационната система на КФН по името на „****“ ООД; въпросник, попълнен от Д.А. от дата 01.11.2020г.; копие на паспорт на Д.А.; оторизационна форма от 02.03.2021г.; оторизационна форма от 03.11.2020г.; документи по т.3 от искане № 7; документи на диска; Заповеди на Заместник - председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” с № 3-320/08.11.2022г., с № 3-26/19.01.2022г. и с № 3-201/20.07.2022г. и извадка от ДВ бр.31/2019г.

Показанията на свидетелите К. и С. са еднопосочни, обосновани и достоверни. Подкрепят се от АУАН и останалите писмени доказателства. Същевременно не се оборват от нито едно доказателство, събрано по делото. Поради това съдът ги кредитира.

Приложените по делото и цитирани по-горе писма от КФН до „****“ ООД с изх. № РГ-03-236-5/28.04.2022г., електронни писма с приложени искания № 1/21.01.2022г., № 2/16.02.2022г., № 6/27.04.2022г., № 7/12.05.2022г., № 13/04.07.2022г. и № 15/09.08.2022г., електронно писмо от КФН до „****“ ООД от 20.04.2022г. с приложен списък на клиентски досиета, отговорите на Дружеството – жалбоподател до КФН с вх. № РГ-03-236-5/29.04.2022г., с вх. № 91-01-338#1/08.12.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#91/30.05.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#161/30.05.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#83/29.04.2022г., с вх. № РГ-03-236-

5/29.04.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#283/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#284/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#285/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#286/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#287/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#288/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#289/13.07.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#417/17.08.2022г., с вх. № РГ-03-236-5#84/03.05.2022г., документите по т.3 от искане № 7 и документите от диска се характеризират като обективни, непротиворечиви и с достоверна дата. Поради това съдът ги кредитира. От тях се доказва кога какви документи са били изискани от проверяващите лица, респ. на коя дата какви документи и касателно кое искане са били предоставени от проверявания ИН в КФН.

Приложената на лист 83-85 от делото извадка от информационната система на КФН по името на „****“ ООД се характеризира като достоверно, непредубедено и обективно писмено доказателство. Поради това съдът го кредитира. Както от тази извадка от информационната система на КФН, така и от останалите писмени и гласни доказателства се установява, че „****“ ООД е регистрирано като инвестиционен посредник, вписано е в публичния регистър на КФН по чл.30, ал.1, т.2 от ЗКФН и има издаден Лиценз на ИП. По същество това не се оспорва и от самото Дружество – жалбоподател.

Настоящият съдебен състав дава вяра и на приложените по делото въпросник, попълнен от D.A. от дата 01.11.2020г., копие на паспорт на D.A., оторизационна форма от 02.03.2021г. и оторизационна форма от 03.11.2020г. Тези писмени доказателства се характеризират като обективно съществуващи и достоверни. Същевременно намират опора в кредитираните по-горе гласни доказателства, в АУАН и не се опровергават от останалите доказателства, събрани по делото. Въз основа на въпросника от 01.11.2020г. съдът установява каква информация за D.A. е постъпила при клиента *** а от там и при „****“ ООД. От копие на паспорт на D.A. се установяват имената, националността, датата на раждане и датата на валидност на документа. Приложените по делото оторизационни форми от 02.03.2021г. и от 03.11.2020г. носят информация за данните, които са постъпили за D.A. при „****“ ООД. От съвкупната преценка на тези писмени доказателства се установява, че на D.A. са дадени правомощия да извършва сделки с финансови инструменти от името и за сметка на клиента *** като D.A. е извършил такива сделки. Същевременно данните, налични в тези документи, показват, че ИП „****“ ООД не е идентифицирал лицето D.A. с оглед на неговата професионална дейност, както и целта, и характера на участието му в деловите взаимоотношения, тъй като в цитираните по-горе документи не се съдържат такива данни. В тази връзка правилно юрк. Налбантов посочва във възражението си, че не е била изяснена професионалната дейност на пълномощника, неговите занятия, опит и инвестиционни цели, характера на връзката между него и клиента (служител ли е в юридическото лице – клиент и ако не е – каква е целта на участието му като пълномощник, след като печалбата/загубата е за сметка на клиента), ще търгува ли пълномощникът от името и за сметка на клиента - юридическо лице, какви са целта и характера на участието в деловите взаимоотношения като пълномощник на ***

Констатациите от АУАН № Р-06-440 от 30.11.2022г. намират опора в кредитираните

по-горе писмени и гласни доказателства. Поради това съдът се доверява и на тях.

Приложеното на лист 4-5 от делото известие за получаване на жалбата и приложеното на лист 18 от делото известие за доставяне на НП № Р-10-104 от 22.05.2023г. имат достоверна дата. Поради това съдът ги кредитира и приема, че процесното НП е било връчено на 26.05.2023г. и е обжалвано на 09.06.2023г. Това означава, че жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок.

Съдът дава вяра и на приложените по делото пълномощни, тъй като са обективни и достоверни. От тях се установява, че АУАН е връчен на пълномощник на „***“ ООД, както и че жалбата срещу процесното НП е подадена от пълномощник на Дружеството.

По отношение на приложените по делото Заповеди на Заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” с № 3-320/08.11.2022г., с № 3-26/19.01.2022г. и с № 3-201/20.07.2022г. и извадката от ДВ бр. 31/2019г. настоящият съдебен състав счита, че доколкото те изхождат от държавен орган и разполагат с доказателствена стойност за посочените в тях обстоятелства, следва да се кредитират. Така от Заповеди на Заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” с № 3-26/19.01.2022г. и с № 3-201/20.07.2022г. се доказва, че спрямо дейността на „***“ ООД е била възложена проверка относно спазване разпоредбите на ЗМИП и други. Същевременно от точка 1.5.6. от Заповед № 3-320/08.11.2022г. на Заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” и чл.123, ал.1, изр.1 от ЗМИП се доказва, че Ю. К. има право да съставя АУАН при констатиране нарушения на ЗМИП и други. Въз основа на приложената по делото извадка от ДВ бр. 31/2019г. се установява, че Мария Асенова Филипова е избрана да заема длъжността Заместник - председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” и като такава се явява компетентна по силата на чл.15, ал.1, т.7 и т.20 от ЗКФН, чл.123, ал.1, изр.2 от ЗМИП и §1, т.11 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗМИП да издава Наказателни постановления за нарушения на ЗМИП. Горееизложеното означава, че АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление изхождат от компетентни лица.

ОТ ПРАВНА СТРАНА :

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от оправомощено за това лице и е насочена срещу акт, който подлежи на обжалване по реда на ЗАНН. Поради това жалбата се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

От анализа на Заповед № 3-320/08.11.2022г. на Заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, извадката от ДВ бр. 31/2019г., чл.123, ал.1 от ЗМИП, чл.15, ал.1, т.7 и т.20 от ЗКФН и §1, т.11 от ДР на ЗМИП следва, че АУАН № Р-06-440/30.11.2022г. и Наказателно постановление № Р-10-104/22.05.2023г. са издадени от оправомощени за това лица.

В АУАН и в Наказателното постановление фигурират всички задължителни реквизити по чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Достатъчно подробно в Акта и в НП е описано в

какво се състои нарушението. Налице е съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението в Акта, в НП и помежду им. Няма допуснато ограничение в правото на нарушителя да организира защитата си.

Нарушението се твърди да е извършено на 02.03.2021г. Видно от лист 40-46 от делото нарушението и неговият автор са били установени на 30.05.2022г., когато в КФН са постъпили изпратените на 27.05.2022г. документи от „***“ ООД по т.3 от искане № 7. Поради това съдът приема, че АУАН е съставен в 6-месечния срок от откриване на нарушителя, както и в 5-годишния срок от извършване на нарушението. Поради това следва да се приеме, че сроковете по чл.34, ал.2 от ЗАНН са спазени. От съставянето на АУАН (на 30.11.2022г.) до издаването на Наказателното постановление (на 22.05.2023г.) е минал срок по-малък от 6 месеца. Поради това съдът приема, че е спазен и срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

Водим от изложеното СРС – 10 състав прие, че не са допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и при издаване на оспорваното НП, поради което спорът следва да бъде решен по същество.

Според чл.3, т.1 от ЗМИП една от мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари е комплексната проверка на клиентите. Задължени субекти по чл.3, т.1 от ЗМИП са ИП (чл.4, т.8 от ЗМИП). Според чл.10, т.1 от ЗМИП комплексната проверка на клиентите включва идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници. Идентифицирането на клиенти и проверката на идентификация е дейност, подробно регламентирана в глава II, раздел V от ЗМИП. Според чл.54, ал.8, изр.1 от ЗМИП (предишна ал.7 – до октомври 2023г.) по отношение на законните представители на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент – юридическо лице или друго правно образувание се прилага чл.53 от ЗМИП. Според чл.53, ал.3 от ЗМИП при встъпване в делови взаимоотношения се събират и данни за професионалната дейност на лицето и целта и характера на участието на лицето в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, попълване на въпросник или по друг подходящ начин.

От гореизложеното следва, че когато ИП встъпва в делови взаимоотношения следва да извършва идентификация на клиента – юридическо лице, но и да събира данни за професионалната дейност, целта и характера на участието в деловите взаимоотношения на законните представители на клиента – юридическо лице, неговите пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиента – юридическо лице. Събирането на данни за професионалната дейност на пълномощниците, за целта и характера на участието им в деловите взаимоотношения следва да стане чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, попълване на въпросник или по друг подходящ начин.

От кредитираните по-горе гласни и писмени доказателства се установява, че на D.A. са били дадени правомощия да извършва сделки с финансови инструменти от името и за сметка на клиента *** което означава, че D.A. е пълномощник на клиента – юридическо лице и за ИП възниква задължението по чл.53, ал.3 от ЗМИП при встъпване в делови взаимоотношения да събира данни за професионалната дейност на лицето, за целта и характера на участието му в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, попълване на въпросник или по друг подходящ начин. В случая за D.A. е събрана информация от международния му паспорт. При „****“ ООД е имало информация за D.A. и от попълнения от него въпросник от 01.11.2020г. Но доколкото нито във въпросника, нито в документа за самоличност, нито в оторизационната форма от 02.03.2021г. или от 03.11.2020г. не е имало данни за професионалната дейност на D.A., за целта и характера на участието на D.A. в деловите взаимоотношения, съдът приема, че от обективна страна на 02.03.2021г. е реализиран съставът на нарушението чл.54, ал.7, изр.1, хип.2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП (сега - чл.54, ал.8, изр.1, хип.2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП).

Въпреки, че деловодните взаимоотношения се характеризират с елемента „продължителност“ (§1, т.3 от ДР на ЗМИП), встъпването в тях по смисъла на чл.53, ал.3 от ЗМИП следва да се тълкува конкретно за всяка сделка по отделно. В този смисъл е и Решение № 48/19.01.2023г. на Административен съд – Варна. Освен това – доколкото нарушението се изразява в бездействие, дори и да е започнало в един по-ранен момент /при първата по време сделка/, то трае и във всеки следващ момент докато не се съберат данни за професионалната дейност на пълномощника /в случая - D.A./, за целта и характера на участието му в деловите взаимоотношения. Поради това съдебният състав счита, че датата на нарушението е правилно определена, тъй като тя се определя от датата на оторизационната форма. Вярно е, че по делото е приложена оторизационна форма и от 03.11.2020г., отново за D.A., но това не означава, че щом е извършено нарушение по чл.54, ал.7, изр.1, хип.2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП на 03.11.2020г. и е пропуснат 6-месечният срок по чл.34, ал.2 от ЗАНН за започване на административно-наказателно производство срещу ИП, не може да се ангажира административно-наказателна отговорност за последващо извършено /в случая на 02.03.2021г./ нарушение на ЗМИП.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че спрямо оторизираните от клиентите на „****“ ООД физически лица не се изисквала идентификация по смисъла на чл.54, ал.7 от ЗМИП. Съдебната практика (Решение № 2205/17.11.2021г. на Административен съд - Пловдив) приема, че проверката по чл.53 от ЗМИП спрямо физическото лице се дължи не поради личното му встъпване в делови отношения, а заради качеството му на представител на клиента – юридическо лице, с което ИП встъпва в делови отношения, като препращането е в цялост и без ограничения.

От субективна страна следва да се посочи, че административната отговорност на юридическите лица /каквото е „****“ ООД/ е обективна и безвиновна.

Съгласно чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП на лицата по чл.4, т.8 от ЗМИП, които са

нарушили през 2021г. чл.54, ал.7, вр. чл.53, ал.3 от ЗМИП (респ. сегашната норма на чл.54, ал.8, вр. чл.53, ал.3 от ЗМИП) се налага „имуществена санкция“ в размер от 5000 лв. до 50 000 лева. Законодателят е предвидил по-висок размер на административно наказание за инвестиционния посредник спрямо обикновените юридически лица – нарушители на ЗМИП. Идеята на законодателя е, че ИП действа като професионалист и към него са много по-високи изискванията за спазване на ЗМИП. Поради това съдът не счита, че предвиденото в закона административно наказание не е пропорционално на данните за дееца. В случая нарушението е първо по ред, тъй като няма данни да има влязло в сила друго НП спрямо „***“ ООД към датата на деянието. Освен това обстоятелство съдът не може да отграничи други смекчаващи отговорността обстоятелства. Отегчаващи обстоятелства /извън тези, формиращи извод за обществената опасност на деянието и неприложимостта на чл.28 от ЗАНН/ няма. С оглед съотношението на смекчаващите към отегчаващите отговорността обстоятелства и тяхната относителна тежест следва на ИП да се определи за процесното нарушение имуществена санкция в размер на законовия минимум - 5000 (пет хиляди) лева, т.е. толкова, колкото и административно-наказващият орган е определил на „***“ ООД с процесното НП.

Настоящият съдебен състав не счита, че нарушението е маловажно и че следва да се приложи чл.28 от ЗАНН, тъй като от наличните по делото доказателства може да се направи извод за реализирано нарушение по чл.54, ал.7, изр.1, хип.2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП и на 03.11.2020г. Освен това срокът на бездействие на ИП не е кратък. Конкретното нарушение е формално и липсата на настъпили вредни последици не следва да се тълкува като смекчаващо отговорността обстоятелство. Поради това СРС приема, че конкретното нарушение по чл.54, ал.7, изр.1, хип.2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП (сега - по чл.54, ал.8, изр.1, хип.2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП) не е отклонение, а е по-скоро типичен пример за нарушение от този вид и развитите в Наказателното постановление аргументи за липса на маловажност на случая се споделят напълно и от съдебния състав.

Водим от всичко изложено до тук СРС прие, че ИП „***“ ООД следва да понесе своята административна отговорност за нарушението по чл.54, ал.7, изр.1, хип.2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП като се потвърди изцяло атакуваното Наказателно постановление – като правилно, законосъобразно и при справедлив размер на наложеното наказание.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя не се дължат разноси. На основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН учреждениято, чийто орган е издал процесното НП (т.е. КФН) има право на юрисконсултско възнаграждение – доколкото съдът потвърждава Наказателното постановление и по време на съдебните прения пред СРС, НО, 10 състав, както и във възражение с вх. № 272205/02.10.2023г. процесуалният представител на въззиваемата страна е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в настоящото производство страните имат право да им се присъждат разноси по реда на АПК. Когато страната е била защитавана от юрисконсулт, както в случая, на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на КФН следва да се присъди възнаграждение в размер,

определен от съда. Според чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ следва да е съобразено с вида и количеството на извършената дейност и да се определи според Наредбата за заплащането на правната помощ. В чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ пише, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН (каквото е настоящото) може да бъде от 80 до 150 лева. В случая по настоящото дело е имало две открити съдебни заседания пред СРС, НО, 10 състав с участието на юрк. Налбантов. Пред СРС има и депозиран писмени възражения от процесуалния представител на въззиваемата страна, в които са развити подробни съображения в защита на административно – наказателното обвинение. Поради това, с оглед конкретната фактическа и правна сложност на казуса, както и активното участие на процесуалния представител на въззиваемата страна по време на съдебните заседания пред СРС, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на максимума, предвиден в Наредбата за заплащането на правната помощ, т.е. сумата от 150 (сто и петдесет) лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-104 от 22.05.2023г., издадено от Заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН; чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН; чл.123, ал.1, изр.2 и чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП на „****“ ООД е наложена „имуществена санкция” в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за нарушение на чл.54, ал.7, изр.1, хипотеза 2, вр. чл.53, ал.3, вр. чл.10, т.1 от ЗМИП.

ОСЪЖДА „****“ ООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление - гр. *** с управители А.А.П. и Н.И.С., при начин на представляване - заедно, да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 150 (сто и петдесет) лева за направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд София град с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____